

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO		3. Miejscowość Krosno Odrzańskie	
1. Nazwa budynek mieszkalny		2. Czas powstania pierwsza połowa XIX w.		
8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym <div data-bbox="190 496 862 983"> </div> <div data-bbox="456 986 689 1018">Elewacja frontowa</div> <div data-bbox="875 344 1458 983"> </div> <div data-bbox="1021 986 1254 1018">Elewacja frontowa</div>			4. Adres Wałki Młodych 21 66-600 Krosno Odrzańskie	
			5. Przynależność administracyjna województwo lubuskie powiat krośnieński gmina Krosno Odrzańskie	
			6. Formy ochrony rejestr zabytków, nr 764 Data wpisu: 15.01.1964	
			7. Opracowanie karty adresowej (autor, data i podpis) wrzesień 2010 r.	

Budynek wzniesiony w zabudowie zwartej wschodniej pierzei ul. Walki Młodych, na narożniku z Placem Wolności. Budynek wzniesiony został w konstrukcji murowanej z cegły pełnej na zaprawie cementowo - wapiennej oraz w konstrukcji szachulcowej z wypełnieniem ceglanym – ściany szczytowe na wysokości poddasza. Obiekt wzniesiony został na rzucie wydłużonego prostokąta. Bryła obiektu jest dwukondygnacyjna, przekryta dachem dwuspadowym w układzie kalenicowym do ulicy. Do obiektu przylega od tyłu dwukondygnacyjna przybudówka przekryta dachem jednospadowym. Układ konstrukcyjny więźby dachowej jest drewniany w układzie płatwiowo - kleszczowym. Pokrycie dachu stanowi dachówka ceramiczna karpiówka układana w koronkę oraz papa. Elewacja frontowa, tylna oraz ściana szczytowa od południa są pokryte tynkiem cementowo- wapiennym nakrapianym. Fasada budynku jest trójosiowa. Przeprowadzają ją prostokątne otwory okienne, a w skrajnej osi przyziemia (od strony północnej) umieszczony został otwór wejściowy do sieni. Otwory okienne na wysokości pietra ujęte są profilowanymi opaskami okiennymi. Wsparcie zostały na profilowanym gzymsie: między kondygnacyjnym i wieńczącym. Elewacja tylna utrzymana jest w odrębnej konwencji stylistycznej. Na wysokości przyziemia przeprowadzają ją szerokie sprzężone ze sobą okna, a na wysokości piętra dwa okna sprzężone z drzwiami balkonowymi na osi elewacji. Elewację tylną zdobią horyzontalne pasy z cegły klinkierowej. W skrajnej osi od strony północnej, w ścianie cofniętej w stosunku do lica tylnej elewacji budynku – przybudówki, usytuowany został otwór wejściowy prowadzący do sieni. Układ komunikacyjny z przyziemia na piętro prowadzony został za pomocą drewnianej klatki (schody zabiegowe) umieszczonej w środkowym trakcie. Nad piwnicami wykonane zostały stropy ceramiczne typu Kleina. Na wyższej kondygnacji stropy drewniane, belkowe, z podsufitką tynkowana na trzcinie. W przyziemiu wykonano posadzki wylewane z betonu. Na wysokości piętra zachowały się drewniane podłogi deskowe. Drzwi zewnętrzne w elewacji frontowej są oryginalne: drewniane, dwuskrzydłowe z naświetlem, w konstrukcji ramowo - pływowej. Skrzydła drzwiowe zdobią trzy płyciny czworoboczne z lustrami w profilowanych ramach. Ościeżnice drzwi są drewniane pełne z profilowaną listwą od czoła. Stolarka okienna fasady (na wysokości pietra) o wartościach zabytkowych– okna drewniane skrzynkowe z profilowanymi ślemionami z półkolistymi słupkami. Ściana szczytowa budynku pozbawiona jest podziałów architektonicznych. Przylegał do niej bud. Nr 23, który wyburzono po 1986 r. W ścianie tej wykonane zostały wtórnie otwory okienne (po jednym na wysokości pietra i przyziemia). Budynek wyposażony jest w instalację elektryczną, wodnokanalizacyjną i ogrzewanie piecowe.